

**КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
ФАКУЛЬТЕТ ПРАВА ТА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН
КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО ТА ПРИВАТНОГО ПРАВА**

**«НАУКОВІ РОЗВІДКИ З
АКТУАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ ПУБЛІЧНОГО ТА
ПРИВАТНОГО ПРАВА»**

Матеріали

IV Всеукраїнської науково-практичної конференції
(Київ, 24 квітня 2021 року)

Київ – 2021

УДК 340.1

Наукові розвідки з актуальних проблем публічного та приватного права: матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції (Київ, 24 квітня 2021 року) – Київ : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2021. – 222 с.

У матеріалах IV Всеукраїнської науково-практичної конференції висвітлено широкий спектр питань, пов'язаних із актуальними проблемами теорії і практики публічного та приватного права. На основі аналізу вітчизняного та міжнародного досвіду розглянуто шляхи вирішення завдань сьогодення у згаданих галузях, надано обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства.

Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції адресовано вченим, практикам, адвокатам, нотаріусам, аспірантам (ад'юнктам), слухачам магістратури, студентам вищих навчальних закладів, а також усім, хто цікавиться проблемами теорії та практики публічного та приватного права.

Матеріали подано в авторській редакції. Редакційна колегія не завжди поділяє висловлені позиції та не несе відповідальності за їх зміст

УДК 340.1

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

- Орел Лілія Василівна** **Київський університет імені Бориса Грінченка**
д.ю.н., професор кафедри, завідувач кафедри
публічного та приватного права, доцент
- Хатнюк Наталія
Сергіївна** **Київський університет імені Бориса Грінченка**
д.ю.н., професор кафедри публічного та приватного
права Факультету права та міжнародних відносин
Київського університету імені Бориса Грінченка,
доцент
- Калашник Олена
Миколаївна** **Київський університет імені Бориса Грінченка**
к.ю.н., старший викладач кафедри публічного та
приватного права Факультету права та міжнародних
відносин Київського університету імені Бориса
Грінченка, адвокат
- Удовенко Жанна
Володимирівна** **Національний університет «Києво-Могилянська
академія»**
к.ю.н., доцент кафедри кримінального та
кримінально-процесуального права Національного
університету «Києво-Могилянська академія»
- Власова Ганна
Петрівна** **Київський університет імені Бориса Грінченка**
д.ю.н., професор кафедри публічного та приватного
права Факультету права та міжнародних відносин
Київського університету імені Бориса Грінченка,
доцент
- Баклан Олег
Володимирович** **Київський університет імені Бориса Грінченка**
д.ю.н., професор кафедри публічного та приватного
права Факультету права та міжнародних відносин
Київського університету імені Бориса Грінченка,
професор

Музиченко О. В.

Аналіз кроків законодавця щодо можливості застосування запобіжного заходу після закінчення досудового розслідування і до призначення підготовчого судового засідання у кримінальному провадженні..... **144**

Музиченко Т. О.

Шляхи вирішення проблеми надмірної тривалості розгляду справ у кримінальному провадженні..... **148**

Обловацька Н. О.

Основні нормативно-правові акти регулювання діяльності адвокатури в Україні..... **152**

Байталюк О. М.

Особливості адміністративно-правового регулювання діяльності історико-культурних заповідників **159**

Паламарчук І. В.

Публічне правонаступництво в системі місцевого самоврядування України..... **163**

Чаплюк О. І.

Муніципальний рівень правового забезпечення біоетичних засад в сфері охорони здоров'я..... **167**

Чернега А. П., Масляний Б. О.

До питання про реалізацію права на землю громадянами України на безоплатній основі..... **170**

Суханова А. О.

Злочини сексуального характеру, скоєні щодо неповнолітніх осіб в мережі інтернет: відповідальність і попередження..... **174**

Удовенко В. В.

Проблеми використання поліграфу у кримінальному провадженні України..... **178**

Юрченко І. В.

Державне регулювання та принципи здійснення зовнішньоекономічної діяльності..... **181**

Дмитренко А. В.

Неприбуткові громадські організації як платники податків..... **185**

Байталюк О. М.

старший викладач кафедри публічного та приватного права
Київського університету імені Бориса Грінченка

ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИХ ЗАПОВІДНИКІВ

В сфері охорони культурної спадщини провідне місце займає адміністративно-правове регулювання діяльності історико-культурних заповідників.

Національне законодавство України визначає історико-культурний заповідник як комплекс або ансамбль пам'яток з усією сукупністю компонентів, що становить культурну, історичну та наукову цінність, просторово і функціонально виділений у структурі населеного пункту або локалізований поза його межами, і який може бути оголошений історико-культурним заповідником державного або місцевого значення [1].

В залежності від рівня підпорядкування і історичного значення вони поділяються на історико-культурні заповідники державного та місцевого значення. Так історико-культурним заповідником державного значення оголошується комплекс/ансамбль пам'яток, що має особливу культурну, історичну і наукову цінність, мав значний вплив на розвиток культури, архітектури, містобудування, безпосередньо пов'язаний з видатними історичними подіями. А історико-культурним заповідником місцевого значення - комплекс/ансамбль пам'яток, що відображає характерні особливості історії, культури, архітектури чи містобудування окремого регіону або населеного пункту.

Для того, щоб комплекс або ансамбль історичних пам'яток було оголошено історико-культурним заповідником ініціативна група (можуть бути як фізичні та і юридичні особи) мають підготувати та подати клопотання про оголошення комплексу/ансамблю пам'яток історико-культурним заповідником. У клопотанні з урахуванням культурної, історичної та наукової цінності комплексу/ансамблю пам'яток чи окремої території обґрунтовується необхідність їх оголошення відповідно історико-культурним заповідником.

Клопотання подається органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласній, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям чи відповідному виконавчому органу сільської, селищної, міської ради за місцезнаходженням відповідних комплексу/ансамблю пам'яток або території. Законодавством для розгляду клопотання встановлюється місячний строк з дня його отримання, за результатом якого надає висновок про доцільність оголошення комплексу/ансамблю пам'яток історико-культурним заповідником разом з необхідними документами відповідному органу (в залежності від того порушується питання про створення історико-культурного заповідника державного чи місцевого значення) [1].

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів від 6 липня 2011 р. № 727 «Про затвердження переліку документів, необхідних для прийняття рішення про оголошення комплексу/ансамблю пам'яток історико-культурним заповідником або території історико-культурною заповідною територією» до клопотання додаються наступні документи: довідка про історичну, наукову, художню чи іншу культурну цінність комплексу/ансамблю пам'яток; облікова документація на комплекс/ансамбль пам'яток, окремі пам'ятки, що входять у комплекс/ансамбль пам'яток, а саме облікова картка, паспорт, коротка історична довідка, акт технічного стану, складений (поновлений) не раніше ніж за рік до дня подання клопотання, довідка про майнову цінність об'єкта; альбом фотофіксації, що характеризує комплекс (ансамбль) пам'яток у цілому, його територію та середовище, окремі пам'ятки, виготовлений не раніше ніж за рік до дня подання клопотання; опис культурних цінностей і предметів, які належать до комплексу/ансамблю пам'яток, що розташовуються на його території чи пов'язані з ним, і становлять історичну, наукову чи художню цінність (у разі наявності); вкопіювання з генерального плану або іншої містобудівної документації населеного пункту, копія плану земельної ділянки з нанесенням на ній схеми розміщення історико-культурного заповідника із зазначенням його загальної площі, меж території, проєктованих зон його охорони, меж територій окремих пам'яток, затверджених чи проєктованих їх зон охорони (має бути витриманий у масштабі 1:5000, 1:2000); соціально-економічне обґрунтування необхідності утворення заповідника з результатами проведеного аналізу стану туристичних ресурсів та інфраструктури, перспектив розвитку туризму, розрахунком інтенсивності туристичного потоку та інших показників, необхідних для організації туристично-екскурсійної діяльності; фінансово-економічне обґрунтування з розрахунком необхідних матеріальних і фінансових витрат на відповідний рік на утримання історико-культурного заповідника, створення матеріально-технічної бази, заробітну плату працівників адміністрації історико-культурного заповідника, оплату комунальних послуг та джерела покриття; проєкт плану організації території історико-культурного заповідника; проєкт положення про історико-культурний заповідник; проєкт положення про адміністрацію історико-культурного заповідника [2].

Рішення про оголошення комплексу/ансамблю пам'яток історико-культурним заповідником державного значення приймає Кабінет Міністрів України, а місцевого – відповідно Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна, Київська і Севастопольська міські ради.

Основним документом який регулює діяльність заповідників є Положення про історико-культурний заповідник, яке затверджується органом, до сфери управління якого він віднесений при прийнятті рішення про оголошення комплексу/ансамблю пам'яток історико-культурним заповідником. Цей внутрішній нормативний документ встановлює офіційну назву заповідника, юридичну адресу, форму, власності, підпорядкування, здійснення

методичного керівництва роботою заповідника, основні завдання та функції, а також управління заповідником (адміністрування) тощо [1].

З метою забезпечення дотримання режиму історико-культурного заповідника, визначеного положенням про нього, орган, до сфери управління якого належить заповідник, утворює адміністрацію історико-культурного заповідника, яка здійснює культурно-освітню, науково-дослідну діяльність у сфері охорони культурної спадщини та музейній справі, а також туристичну діяльність [1].

За своєю організаційною формою адміністрація заповідника є юридичною особою, яка має самостійний баланс, відповідні рахунки в органах Казначейства, печатку та бланк із своїм найменуванням. Натомість адміністрація не може бути засновником підприємств, господарських товариств, кооперативів, інших юридичних осіб і є неприбутковою організацією.

Відповідно до Типового положення про адміністрацію історико-культурного заповідника основними завданнями адміністрації є: забезпечення дотримання режиму історико-культурного заповідника та здійснення заходів щодо охорони і збереження об'єктів історико-культурного заповідника, збереження і відтворення традиційного характеру його середовища; провадження культурно-освітньої, науково-дослідної діяльності у сфері охорони культурної спадщини та музейної справи, а також туристичної діяльності [3].

Очолює адміністрацію заповідника керівник, який призначається на посаду та звільняється з посади органом, до сфери управління якого належить історико-культурний заповідник, за погодженням з головою відповідної місцевої держадміністрації. Порядок проведення конкурсу та вимоги до кандидатів на посаду керівника адміністрації історико-культурного заповідника визначається Законом України «Про культуру», зокрема ст. 21.1 встановлено, що керівником державного чи комунального закладу культури може бути особа, яка має вищу освіту, стаж роботи у сфері культури не менше трьох років, володіє державною мовою та здатна за своїми діловими і моральними якостями, освітнім і професійним рівнем виконувати відповідні посадові обов'язки. При отриманні заповідником статусу «національний» вимоги для керівника історико-культурного заповідника дещо змінюються: так ним може бути особа, яка має вищу освіту, стаж роботи у сфері культури не менше трьох років, володіє державною мовою, має досвід роботи на керівних посадах в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності не менше трьох років та здатна за своїми діловими і моральними якостями, освітнім і професійним рівнем виконувати відповідні посадові обов'язки [4].

Таким чином адміністративно-правове регулювання діяльності історико-культурних заповідників здійснюється на всіх рівнях та має достатнє правове забезпечення.

Список використаних джерел:

1. Про охорону культурної спадщини: Закон України від 08.06.2000 № 1805-III. Дата оновлення: 16.10.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1805-14#Text> (дата звернення: 18.03.2021 р.).
2. Про затвердження переліку документів, необхідних для прийняття рішення про оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток історико-культурним заповідником або території історико-культурною заповідною територією: Постанова Кабінету Міністрів від 06.07.2011 р. № 727 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/727-2011-%D0%BF#Text> (дата звернення: 18.03.2021 р.).
3. Про затвердження Типового положення про адміністрацію історико-культурного заповідника: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.06.2013 № 452 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/452-2013-%D0%BF#top> (дата звернення: 18.03.2021 р.).
4. Про культуру: Закон України від 14.12.2010 № 2778-VI. Дата оновлення: 16.07.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2778-17#Text> (дата звернення: 18.03.2021 р.).